[2021] 4 எஸ்சிஆர் 430

தலைமை பொது மேலாளர் (ஐபிசி), மத்திய பிரதேச பவர் டிரேடிங்

கம்பெனி லிமிடெட் மற்றும் ஒருவர்

-எதிர்-

நர்மதா எக்யூப்மென்ட்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

(உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 1051 / 2021)

மார்ச் 23, 2021

மாண்புமிகு நீதியரசர் முனைவர். தனஞ்சய ஒய் சந்திரசூட்,

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எம். ஆர். ஷா

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. சஞ்சீவ் கண்ணா

பொதுவர் தீர்ப்பு : பொதுவர் நியமனம் – மத்தியப் பிரதேச மின்சார வாரியம் 1999 ஆம் ஆண்டில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருடன் மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தத்தை (பிபிஏ) ஏற்படுத்திக்கொண்டது – மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தமானது 2001ம் வருடம் முடிக்கப்பட்டு விட்டது - மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தத்தில் உள்ள பொதுவர் தீர்ப்பு முறைக் கூறை கருத்தில் கொண்டு எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தாக்கல் செய்த நீதிப்பேராணை மனுவை உயர் நீதிமன்றம் நிராகரித்தது – 2011 ஆம் ஆண்டில், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தத்தில் உள்ளபடி

பொதுவர் தீர்ப்பு மன்றத்திற்கு அறிவிப்பு அனுப்பினார் – பதில் எதுவும் கிடைக்காததால், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் பொதுவர் மற்றும் இசைவுத் தீர்வினைக்கச் சட்டத்தின் பிரிவு 11 (6) இன் கீழ் பொதுவரை நியமிக்கக் கோரி விண்ணப்பம் தாக்கல் செய்தார் – மின்சார சட்டம், 2003, பிரிவு 86 (1) (எஃப்) இன் வகையங்களின்படி, உரிமதாரர்களுக்கும் மின் உற்பத்தி நிறுவனங்களுக்கும் இடையிலான தகராறுகளில் தீர்ப்பு வழங்கும் பிரத்யேக அதிகாரம் மாநில மின்சார ஆணையத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்ற மேல்முறையீட்டாளரின் விண்ணப்பத்தை நிராகரித்து உயர் நீதிமன்றம் இந்த விண்ணப்பத்தை அனுமதித்தது – மேல்முறையீட்டில் முடிவு : சிறப்புச் சட்டம் பொதுச் சட்டத்தை மீறுகிறது என்பது நன்கு நிறுவப்பட்டுள்ளது – 2003 ஆம் ஆண்டின் பிரிவு 86 (1) (எஃப்) சட்டம் ஒரு சிறப்பு வகையமாகும், எனவே உரிமதாரர் மற்றும் உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்களுக்கு இடையிலான தகராறுகளை மத்தியஸ்தம் செய்வதற்கான பொதுவர் மற்றும் இசைவுத் தீர்வினைக்கச் சட்டத்தின் பிரிவு 11 இல் உள்ள பொதுவான வகையத்தை மீறும் – எனவே, உரிமதாரர்கள் மற்றும் உற்பத்தி நிறுவனங்களுக்கு இடையிலான தகராறுகளை யார் தீர்ப்பளிக்க / மத்தியஸ்தம் செய்யலாம் என்ற கேள்விக்கு பொதுவர் மற்றும் இசைவுத் தீர்வினைக்கச் சட்டத்தின் பிரிவு 11 பொருந்தாது, மேலும் அத்தகைய சூழ்நிலையில் பிரிவு 86 (1) (எஃப்) மட்டுமே பொருந்தும் – பொதுவர் மற்றும் இசைவுத் தீர்வினைக்கச் சட்டம் 1996 – பிரிவு 11(6) – மின்சாரசட்டம் 2003 – பிரிவு 86 (1) (எஃப்).

அதிகாரவரம்பு: அதிகாரவரம்பானது இருதரப்பினருக்கு இடையே பெறப்படும் ஒப்புதலின் வாயிலாக நிர்ணயிக்க இயலாது – இயல்பாகவே அதிகாரவரம்பு இல்லாவிட்டால், இந்த வாதத்தை எந்தவொரு கட்டத்திலும் மற்றும் துணை நடவடிக்கைகளிலும் பயன்படுத்தலாம்.

மேல்முறையீட்டை அனுமதித்த நீதிமன்றம் தீர்மானித்ததாவது :

1. தற்போதைய வழக்கில், மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தத்தின் கூறு 12.3 இன் கீழ் பொதுவரை நியமிப்பதற்கான அறிவிப்பு 30.05.2011 அன்று எதிர்மேல்முறையீட்டாளரால் அனுப்பப்பட்டது. எனவே, பொதுவர் ஒப்பந்தத்தை விண்ணப்பிப்பதன் மூலம் பொதுவர் நடவடிக்கைகளைத் தொடங்குவது 30.05.2011 அன்று உடன் தொடர்புடையது கூறு 12.3 ஐ விண்ணப்பிக்கும் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது. ஆகையால், மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தம் மற்றும் முறிவு அறிவிப்பு ஆகியவை 2003 சட்டத்திற்கு முந்தையவை என்பது குறிப்பிடத்தக்க சூழ்நிலைகளாக இருக்காது. 1996 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 21 இன் படி, இரு தரப்பினரும் ஒப்புக்கொள்ளாதவரை பொதுவர் மன்ற நடவடிக்கையானது ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சனை குறித்து துவங்காது என்றும் இன்றைய தேதியில் அந்த பிரச்சனையானது பொதுவர் மன்றத்திற்கு விசாரணைக்காக அனுப்பவேண்டும் என்று ஒரு அறிவிப்பு கொடுக்கப்படுகிறதோ அன்றிலிருந்துதான் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கருதப்படும். எனவே, 30.05.2011 தேதியன்றுதான் கூறு 12.3

என்பதானது எடுக்கப்பட்டு அன்றுதான் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், மேல்முறையீட்டாளருக்கு கொடுக்கப்பட்ட அறிவிப்பு வழங்கியதிலிருந்து இப்பிரச்சினையானது துவங்கப்பட்டது என்று சந்தேகமின்றி கருதப்படுகிறது.

2. இந்துஸ்தான் ஜிங்க் லிமிடெட் -எதிர்- அஜ்மீர் வித்யுத் வித்ரான் நிகாம் லிமிடெட் மற்றும் இந்திய தேசிய நெடுஞ்சாலை ஆணையம் -எதிர்- சயீதாபாத் தேயிலை நிறுவனம் லிமிடெட், ஆகிய வழக்குகளில், 2003 சட்டத்தின் பிரிவு 86 (1) (எஃப்) என்பது 1996 சட்டத்தின் பிரிவு 11 இல் உள்ள பொதுவான வகையங்களை மீறும் ஒரு சிறப்பு வகையம் என்று கருதப்பட்டது. சட்டப் பிரிவு 86(1)(எஃப்) இன் படி, மின் உரிமதாரர்களுக்கும், மின் உற்பத்தி நிறுவனங்களுக்கும் இடையே ஏற்படும் தகராறுகள் மீது தீர்ப்பு வழங்கவும், தகராறுகளை பொதுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்பவும் மாநில மின்சார ஆணையத்திற்கு சட்டப்பூர்வ அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. "மின் உற்பத்தி நிறுவனங்கள்" மற்றும் "எந்தவொரு தகராறையும் பொதுவர் மன்றத்திற்கு பரிந்துரைக்க" ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான "மற்றும்" ஒரு "அல்லது" என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் மாநில மின்சார ஆணையம் வெளிப்படையாக தகராறை தீர்க்க முடியாது, மேலும் அதை பொதுவர் மன்றத்திற்கு பரிந்துரைக்க முடியாது. 2003 சட்டத்தின் பிரிவு 174 தற்போதைக்கு நடைமுறையில் உள்ள வேறு எந்த சட்டத்திலும் அல்லது 2003 சட்டத்தைத் தவிர வேறு எந்த சட்டத்தாலும்

விளைவைக் கொண்ட எந்தவொரு ஆவணத்திலும் முரண்பாடான எதுவும் இருந்தபோதிலும், 2003 சட்டத்திற்கு மேலாதிக்க விளைவை வழங்குகிறது.

3. இந்துஸ்தான் ஜிங்க் லிமிடெட் -எதிர்- அஜ்மீர் வித்யுத் வித்ரான் நிகாம் லிமிடெட் என்ற வழக்கில், இயல்பாகவே அதிகாரவரம்பு இல்லாவிட்டால், இந்த வாதத்தை எந்தவொரு கட்டத்திலும் மற்றும் துணை நடவடிக்கைகளிலும் பயன்படுத்தலாம் என்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. அதிகாரவரம்பு இல்லாமல் தீர்ப்பாணை ஒரு நீதிமன்றத்தால் பகரப்பட்டால் அத்தீர்ப்பானது சட்டபடி நிலைக்கத்தகக்கல்ல என்றும் மேலும், அவ்வாறு அதிகாரவரம்பு இல்லை என்னும் நிலைப்பாட்டினை எங்கு தேவைப்படுகிறதோ, எப்போது தேவைப்படுகிறதோ அந்த நிலைகளில் செயல்படுத்தலாம் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு அதிகாரவரம்பு இல்லாமல் கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பானது இருதரப்பினரின் ஒப்புதலை பெற்றாலும் கூட அது நிலைக்கத்தக்கதல்ல. இந்த கோட்பாடானது தற்போதைய வழக்கிற்கு பொருந்தும். 1996 சட்டத்தின் பிரிவு 11 (6) இன் கீழ் ஒரு பொதுவரை நியமித்து உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவு நிலைக்கத்தக்கதல்ல.

இந்துஸ்தான் ஜிங்க் லிமிடெட் -எதிர்- அஜ்மீர் வித்யுத் வித்ரான் நிகாம் லிமிடெட் (2019) 17 எஸ்சிசி 82: (2019) 15 எஸ்.சி.ஆர் 113; இந்திய தேசிய நெடுஞ்சாலை ஆணையம் -எதிர்- சயீதாபாத்

தேயிலை நிறுவனம் லிமிடெட் (2020) 15 எஸ்சிசி 161: [2019] 11 எஸ்.சி.ஆர் 725 – பின்பற்றப்பட்டது.

மேற்கோள்காட்டப்பட்ட தீர்ப்புகள்:

| | | |
|---|---|---|
| [2019] 15 எஸ்.சி.ஆர் 113 | பின்பற்றப்பட்டது | பத்தி 10 |
| [2019] 11 எஸ்.சி.ஆர் 725 | பின்பற்றப்பட்டது | பத்தி 10 |

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு : உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 1051/ 2021

ஜபல்பூரிலுள்ள மத்தியப் பிரதேச உயர்நீதிமன்றத்தின் பொ.இ. எண்.1/2015 இல், 30.11.2016 தேதியிடப்பட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுகிறது.

மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக - வருண் கே சோப்ரா, குர்தேஜ்பால் சிங், தி/ள்..வி.கே.சி சட்ட அலுவலகம்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்காக - சஞ்சய் கே. அகர்வால், சர்தக் நேமா, செல்வி. அங்கிதா காரே, ஜே.கே. பிள்ளை.

மாண்புமிகு நீதியரசர் முனைவர். தனஞ்சய ஒய் சந்திரசூட் அவர்களால் பகரப்பட்டது.

1. அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2. பொதுவர் மற்றும் இசைவுத் தீர்வினைக்கச் சட்டம் 1996, பிரிவு 11 (6)[2] இன் கீழ், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தாக்கல் செய்த விண்ணப்பத்தில்[1], தரப்பினர்களுக்கு இடையிலான பிரச்சனையில் ஒரு பொதுவரை நியமித்து, மத்தியப் பிரதேச உயர் நீதிமன்றத்தின் கற்றறிந்த தனி நீதிபதியால் 30.11.2016 தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து இந்த மேல்முறையீடு எழுகிறது.

3. இவ்வழக்கின் மூலமானது, மத்திய பிரதேசம் மின்சார உற்பத்தி கழகத்தின்(3) மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தம்4) மூலமாக, 20.05.1999, அன்று எதிர் மேல்முறையீட்டாளருடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் வாயிலாக எழுகின்றது. மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தத்தின் படி எதிர்மேல்முறையிட்டாளர் ஒரு சிறிய நீர் மின்சார உற்பத்தி கட்டமைப்பினை அமைத்துக் கொடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒப்பந்தமாகும். அந்த ஒப்பந்தமானது 27.09.2001 அன்று மின் உற்பத்தி கழகத்தால் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அதுகுறித்து தொடக்கத்தில் எதிர்மேல்முறையிட்டாளர் ஒரு நீதிப்பேராணை

---

[1] " பொ.இ. எண்.1/2015 "

[2] "1996 சட்டம்"

[3] "வாரியம்"

[4] "மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தம்"

மனுவினை[5] தாக்கல் செய்தார். 04.11.2009 ம் தேதியன்று உயர்நீதிமன்றம் அந்த மனுவினை பொதுவர் மன்றம் ஒப்பந்தத்தின் பிரிவு 12.3[6] என்பதனைக் கருத்தில் கொண்டு அதனை தள்ளுபடி செய்தது. அதனைத் தொடர்ந்து, எதிர்மேல்முறையிட்டாளர் உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்திருந்த சீராய்வு மனுவினையும்[7] உயர் நீதிமன்றம் 10.12.2009 ம் தேதியன்று தள்ளுபடி செய்தது.

---

[5] "நீதிப்பேராணை மனு எண்.2642/2002"

[6] "12.3 பொதுவர் தீர்ப்பு:

(அ) பிரிவு 12.1 மற்றும் (பிழை) இன் பிரிவு 12.2 இன் படி தரப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாதது போன்ற பரஸ்பர விவாதங்களுக்குள்(பிழை) முப்பது (30) நாட்களுக்குள் பிரச்சனையை ஒப்பிட முடியாவிட்டால், பிரிவு 12.2 இன் படி ஒரு தரப்பினர் அவ்வாறு கோரினால், பிரச்சனை இரண்டு பொதுவர்களால் நியமிக்கப்படும் ஒரு பொதுவரால் தீர்க்கப்படும், ஒருவர் வாரியத்தால் நியமிக்கப்படுவார், மற்றொருவர் இந்திய பொதுவர் மற்றும் இசைவிணக்கச் சட்டம் 1996 வகையங்களால் நியமிக்கப்படுவார் 9 அல்லது மேற்சொன்ன சட்டத்தை மாற்றீடு செய்யும் ஏதேனும் சட்டம் அத்தகைய பொதுவருக்குப் பொருந்தும். பொதுவர் நடவடிக்கைகள் வாரியத்தின் தலைமையகத்தில் அதாவது ஜபல்பூரில் நடைபெறும்.

(ஆ) வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பில் பொதுவர் மன்றத்தின் செலவுகள் விகிதாசாரமாக வழங்கப்படும்.

(இ) இச்சட்டத்தின் கீழ் பரிந்துரைக்கப்படும் எந்த பொதுவர் மன்றத்திலும் வழங்கப்படும் தீர்ப்பு, இறுதித் தீர்ப்பாகவும், தரப்பினர்களுக்குப் பிணைப்பாகவும் இருக்கும். மேலும், இந்த தீர்ப்பை, சரத்து 15.1 இன் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி, அதிகாரமுள்ள எந்தவொரு நீதிமன்றத்திலும் பதிவு செய்யலாம்."

[7] "சீராய்வு மனு எண்.716/2009"

4. 04.11.2009, 10.12.2009, 28.12.2009 ஆகிய தேதிகளில் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவின் வாயிலாக, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தம் பிரிவு 12.1 என்பதன் மூலமாக மின்சார கழகத்திற்கு அறிவிப்பினை அனுப்பினார். அந்த அறிவிப்பு இரு தரப்பினருக்கும் இடையே உள்ள பிரச்சினையை முடித்துக் கொள்வதற்காக அனுப்பப்பட்டது என்றும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளரால் 28.12.2009 அன்று அனுப்பப்பட்ட அறிவிப்பிற்கு பதில் எதுவும் கொடுக்கப்படாத காரணத்தினால் 30.05.2011, அன்று மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தத்தில் உள்ள பிரிவு 12.3 என்பதில் கூறப்பட்டுள்ள பொதுவர் மன்றம் தொடர்பான சரத்தினை மேற்கோள் காட்டி அவ்வறிவிப்பினை எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் அனுப்பினார். அந்த அறிவிப்பில், 30 நாட்களுக்குள் அந்த அறிவிப்பு பெறப்பட்டதிலிருந்து மேல்முறையீட்டாளர் நடவடிக்கை எதுவும் மேற்கொள்ளாவிட்டால், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் பிரிவு 11(6) பொதுவர் மற்றும் இசைவிணக்கச் ட்டத்தின் வாயிலாக உயர்நீதி மன்றத்தினை நாடுவார் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

5. மின்சாரகழகத்திலிருந்து எவ்வித பதிலறிவிப்பும் கொடுக்காத காரணத்தினால் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் பிரிவு 11(6) 1996 சட்டத்தின்படி, ஒரு பொதுவரை நியமனம் செய்வதற்கு உயர்நீதிமன்றத்தில் மனுதாக்கல்[8] செய்திருந்தார். உயர்நீதிமன்றமானது 21.11.2001 தேதியன்று

---

[8] " பொ.இ. எண்.76/2011"

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஆகியோர்கள் அவர்களது தரப்பு பொதுவரை நியமனம் செய்வதற்கு ஒப்புக் கொண்டார்கள் என்றும், அவ்விரு பொதுவர்களும் இணைந்து ஒரு மூன்றாம் பொதுவரை நியமனம் செய்வார்கள் என்றும், அது மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தத்தில் பிரிவு 12.3 (அ) என்பதன் மூலமாக நியமிக்கப்படுவார்கள். நியமிக்கப்பட்ட இரு பொதுவர்களும் இணைந்து 07.05.2011, அன்று இருதரப்பினரும் முன்னிலையாகிய பின்னர் பொதுவர்களுக்கு வழங்க வேண்டிய கட்டணமானது நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது என்றும், இருதரப்பினரும் இணைந்து 07.07.2014 அன்று அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய கட்டணம் கொடுக்கப்படாத காரணத்தினால் பொதுவர் மன்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

6. அதனை தொடர்ந்து எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் பொ.இ. எண்.1/2015 என்னும் மேல்முறையீட்டு மனுவினை 08.12.2014 அன்று பிரிவு 11(6) 1996 சட்டத்தின் படி பொதுவரை நியமனம் செய்யவேண்டும் என்ற மனுவை தாக்கல் செய்திருந்ததால், அந்த மனுவானது மேல்முறையீட்டாளர்களால் பிரிவு 86(1)(f) மின்சார சட்டம் 2003[9] என்பதனை அடிப்படையாக கொண்டு எதிர்க்கப்பட்டது. மேலும் அந்த எதிர்மனுவில் மாநில மின்சார கழகத்திற்கு உரித்தான உரிமையாளர்கள், மற்றும் இரு நிறுவனங்களுக்கிடையே எழும் பிரச்சினைகள்

---

[9] "2003 சட்டம்"

குறித்து தீர்வு காண்பதற்கான அதிகாரவரம்பானது வகுக்கப்பட்டுள்ளது என்று எடுத்துரைக்கப்பட்டது. 30.11.2016 தேதியிட்ட எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவின் மூலம், உயர்நீதிமன்றத்தின் தனி நீதிபதி, 1996 சட்டத்தின் பிரிவு 11 (6) இன் கீழ் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தாக்கல் செய்த விண்ணப்பத்தை அனுமதித்தார். 2003 சட்டத்தின் பிரிவு 86 (1) (எஃப்) மற்றும் 1996 சட்டத்தின் பிரிவு 11 (6) இன் கீழ் தீர்வுகள் ஒன்றுக்கொன்று சார்பற்றவை என்றும், பிரிவு 11 (6) இன் கீழ் உயர் நீதிமன்றம் தனது அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்த முடியும் என்றும் தனி நீதிபதி கூறினார். எனவே, மேல்முறையீட்டாளர் இந்நீதிமன்றத்திற்கு முன் மேல்முறையீட்டு மனுவினை தாக்கல் செய்து முன்னிலையாகியுள்ளார்.

7. கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் திரு வருண் சோப்ரா இந்த நீதிமன்றத்தில் வலியுறுத்தியுள்ள மேல்முறையீட்டாளரின் சமர்ப்பிப்பு என்னவென்றால், உயர்நீதிமன்றத்தால் எடுக்கப்பட்ட கருத்தானது, குஜராத் உர்ஜா விகாஸ் நிகாம் லிமிடெட் -எதிர்- எஸ்ஸார் பவர் லிமிடெட்[10] என்ற வழக்கில், இந்நீதிமன்றத்தின் இரு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு வகுத்துள்ள சட்டத்திற்கு முரணானது ஆகும்.

8. இந்த வாதங்களுக்கு மறுப்பு தெரிவித்த எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் சார்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் திரு சஞ்சய் கே அகர்வால்,

---

[10] (2008) 4 எஸ்சிசி 755, இதில் இதன்பிறகு "குஜராத் உர்ஜாவிகாஸ் நிகாம் லிமிடெட்" என்று குறிப்பிடப்படும்

மேற்படி குஜராத் உர்ஜா விகாஸ் நிகாம் லிமிடெட் வழக்கின் முடிவு தற்போதைய வழக்கின் பொருண்மைகளுக்கு பொருந்தாது, ஏனெனில் மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தம் 20.05.1999 அன்று செயல்படுத்தப்பட்டது என்றும், வாரியத்தால் 27.09.2001 அன்று முடிவுக்கு வந்தது என்றும்; இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளும் 10.06.2003 அன்று 2003 சட்டம் அமலுக்கு வருவதற்கு முன்பு நடந்தவை என்றும் வலியுறுத்தினார். மேலும், மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பில் பிரிவு 86(1) (எ)ப்) 2003 சட்டத்தில் உள்ள எதிர்மறையான விஷயத்தை எடுத்து கூறவில்லை என்றும், மேலும் உயர்நீதிமன்றம் பொதுவர்களை நியமனம் செய்தபோது இருதரப்பினர்களின் ஒப்புதலை பெற்றபின்னர் 21.01.2014 அன்று பொ.இ. எண்.76/2011 என்ற மேல்முறையீட்டு மனுமூலமாக நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள் என்றும், அதுகுறித்து கருத்து தற்போது கூற இயலாது என்றும் எடுத்துரைக்கப்பட்டது.

9. தற்போதைய வழக்கில், மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தத்தின் கூறு 12.3 இன் கீழ் பொதுவரை நியமிப்பதற்கான அறிவிப்பு 30.05.2011 அன்று எதிர்மேல்முறையீட்டாளரால் அனுப்பப்பட்டது. எனவே, பொதுவர் ஒப்பந்தத்தை விண்ணப்பிப்பதன் மூலம் பொதுவர் நடவடிக்கைகளைத் தொடங்குவது 30.05.2011 அன்று உடன் தொடர்புடையது கூறு 12.3 ஐ விண்ணப்பிக்கும் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது. ஆகையால், மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தம் மற்றும் முறிவு அறிவிப்பு ஆகியவை 2003 சட்டத்திற்கு முந்தையவை என்பது குறிப்பிடத்தக்க

சூழ்நிலைகளாக இருக்காது. 1996 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 21[11] இன் படி, இரு தரப்பினரும் ஒப்புக்கொள்ளாதவரை பொதுவர் மன்ற நடவடிக்கையானது ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சனை குறித்து துவங்காது என்றும் இன்றைய தேதியில் அந்த பிரச்சனையானது பொதுவர் மன்றத்திற்கு விசாரணைக்காக அனுப்பவேண்டும் என்று ஒரு அறிவிப்பு கொடுக்கப்படுகிறதோ அன்றிலிருந்துதான் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கருதப்படும். எனவே, 30.05.2011 தேதியன்றுதான் கூறு 12.3 என்பதானது எடுக்கப்பட்டு அன்றுதான் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், மேல்முறையீட்டாளருக்கு கொடுக்கப்பட்ட அறிவிப்பு வழங்கியதிலிருந்து இப்பிரச்சினையானது துவங்கப்பட்டது என்று சந்தேகமின்றி கருதப்படுகிறது.

10. இம்மேல்முறையீட்டில் எழும் முதல் வழக்கெழு வினாவானது, மேற்படி குஜராத் உர்ஜா விகாஸ் நிகாம் லிமிடெட் என்ற வழக்கில் கூறப்பட்டுள்ள கோட்பாட்டிற்கு உட்பட்டதாகும். அந்த வழக்கில், இரு தரப்பினருக்கும் இடையே 30.05.1996 அன்று மின் கொள்முதல் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது, மேலும்

---

[11] "21. **பொதுவர் நடவடிக்கைகளின் தொடக்கம்.-** தரப்பினரால் வேறுவிதமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டாலன்றி, ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சனை தொடர்பான பொதுவர் நடவடிக்கைகள் அந்த பிரச்சனையை பொதுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்புவதற்கான கோரிக்கை எதிர்மேல்முறையீட்டாளரால் பெறப்பட்ட தேதியில் தொடங்குகின்றன."

பிரச்சனையை பொதுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்புவதற்கான அறிவிப்பு 14.11.2005 அன்று ஒரு தரப்பினரால் அனுப்பப்பட்டது. 2003 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 86 (1) (எஃப்) இன் படி மாநில மின்சார ஆணையத்திற்கு பிரத்யேக அதிகார வரம்பு உள்ளது என்று கூறி மற்றொரு தரப்பினர் இந்த அறிவிப்பை எதிர்த்தனர். குஜராத் உயர் நீதிமன்றம் 1996 சட்டத்தின் பிரிவு 11 (6) இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட விண்ணப்பத்தின் அடிப்படையில் ஒரு பொதுவரை நியமித்தது, அது இந்நீதிமன்றத்தின் முன் எதிர்ப்புக்குள்ளாக்கப்பட்டது. இரு நீதிபதிகள் அமர்வு சார்பாக பேசிய மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. மார்க்கண்டேய கட்ஜு, தீர்ப்பின் 26, 27 மற்றும் 28 பத்திகளில் சட்டத்தின் நிலைப்பாட்டை தீர்மானித்தார், குறிப்பிடப்பட்ட பத்திகள் பின்வருமாறு :-

> " 26. 2003 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 86 (1) (எஃப்) என்பது உரிமதாரருக்கும் மின் உற்பத்தி நிறுவனங்களுக்கும் இடையிலான தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கான சிறப்பு வகையமாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய தகராறுகளை மாநில ஆணையமோ அல்லது பொதுவர் தீர்ப்புக்கு அனுப்பப்படும் நபர் அல்லது நபர்களோ தீர்த்து வைக்கலாம். எங்கள் கருத்துப்படி, பிரிவு 86 (1) (எஃப்) இல் உள்ள "மற்றும்" என்ற சொல் "உருவாக்கும் நிறுவனங்கள்" மற்றும் "எந்தவொரு பிரச்சனையையும் பொதுவர் தீர்ப்பிற்காக குறிப்பிட"

என்பது "அல்லது" என்று பொருள்படும். சில நேரங்களில் "மற்றும்" என்பது "அல்லது" என்றும் சில நேரங்களில் "அல்லது" என்றும் பொருள் கொள்ளலாம் என்பது நன்கு நிறுவப்பட்டுள்ளது (பார்க்க ஜி.பி. சிங்கின் சட்டரீதியான விளக்கக் கோட்பாடுகள், 9 வது பதிப்பு, 2004, பக்கம் 404).

27. எங்களது கருத்துப்படி, மின்சாரச் சட்டம், 2003 இன் பிரிவு 86 (1) (எஃப்) இல், "உற்பத்தி நிறுவனங்கள்" என்ற சொற்களுக்கும் "எந்தவொரு தகராறையும் பரிந்துரைக்கவும்" என்ற சொற்களுக்கும் இடையில் "மற்றும்" என்ற சொல் "அல்லது" என்று பொருள்படும், இல்லையெனில் அது ஒரு முரண்பாடான சூழ்நிலைக்கு வழிவகுக்கும், ஏனெனில் வெளிப்படையாக மாநில ஆணையம் ஒரு பிரச்சனையை தானே தீர்மானிக்க முடியாது, மேலும் அதை ஒரு பொதுவருக்கு சில நடுவரிடம் பரிந்துரைக்கவும் முடியாது. எனவே பிரிவு 86 (1) (எஃப்) இல் உள்ள "மற்றும்" என்ற சொல் "அல்லது" என்று பொருள்படும்.

28. 2003 ஆம் ஆண்டின் பிரிவு 86 (1) (எஃப்) சட்டம் ஒரு சிறப்பு வகையமாகும், எனவே உரிமதாரர் மற்றும் உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்களுக்கு இடையிலான தகராறுகளை மத்தியஸ்தம்

செய்வதற்கான பொதுவர் மற்றும் இசைவுத் தீர்வினைக்கச் சட்டத்தின் பிரிவு 11 இல் உள்ள பொதுவான வகையத்தை மீறும். சிறப்புச் சட்டம் பொதுச் சட்டத்தை மீறுகிறது என்பது நன்கு நிறுவப்பட்டுள்ளது. எனவே எங்களது கருத்துப்படி, உரிமதாரர்கள் மற்றும் உற்பத்தி நிறுவனங்களுக்கு இடையிலான தகராறுகளை யார் தீர்ப்பளிக்க / மத்தியஸ்தம் செய்யலாம் என்ற கேள்விக்கு பொதுவர் மற்றும் இசைவுத் தீர்வினைக்கச் சட்டத்தின் பிரிவு 11 பொருந்தாது, மேலும் அத்தகைய சூழ்நிலையில் பிரிவு 86 (1) (எ.ஃப்) மட்டுமே பொருந்தும்"

இந்நிலைப்பாட்டிற்கு, இந்துஸ்தான் ஜிங்க் லிமிடெட் -எதிர்- அஜ்மீர் வித்யுத் வித்ரான் நிகாம் லிமிடெட்[12] மற்றும் இந்திய தேசிய நெடுஞ்சாலை ஆணையம் - எதிர்- சயீதாபாத் தேயிலை நிறுவனம் லிமிடெட்[13] ஆகிய வழக்குகளில், இந்த நீதிமன்றத்தின் இரண்டு மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வும் ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

---

[12] (2019) 17 எஸ்.சி.சி 82; இதில் இதற்குப்பிறகு "இந்துஸ்தான் ஜிங்க் லிமிடெட்" என்று குறிப்பிடப்படும்.

[13] (2020) 15 எஸ்.சி.சி 161

11. மேற்கண்ட தீர்ப்பிலிருந்து, 2003 சட்டத்தின் பிரிவு 86 (1) (எஃப்) என்பது 1996 சட்டத்தின் பிரிவு 11 இல் உள்ள பொதுவான வகையங்களை மீறும் ஒரு சிறப்பு வகையம் என்று இந்த நீதிமன்றம் கருதியுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. சட்டப் பிரிவு 86(1)(எஃப்) இன் படி, மின் உரிமதாரர்களுக்கும், மின் உற்பத்தி நிறுவனங்களுக்கும் இடையே ஏற்படும் தகராறுகள் மீது தீர்ப்பு வழங்கவும், தகராறுகளை பொதுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்பவும் மாநில மின்சார ஆணையத்திற்கு சட்டப்பூர்வ அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. "மின் உற்பத்தி நிறுவனங்கள்" மற்றும் "எந்தவொரு தகராறையும் பொதுவர் மன்றத்திற்கு பரிந்துரைக்க" ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான "மற்றும்" ஒரு "அல்லது" என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் மாநில மின்சார ஆணையம் வெளிப்படையாக தகராறை தீர்க்க முடியாது, மேலும் அதை பொதுவர் மன்றத்திற்கு பரிந்துரைக்க முடியாது. பிரிவு 86(1)(எஃப்) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது பின்வருமாறு :-

> 86. மாநில ஆணையத்தின் செயற்பாடுகள்:- 1. மாநில ஆணையம் பின்வரும் பணிகளை நிறைவேற்றும், அதாவது :-
>
> xxxx xxxx xxxx
>
> (f) (ஊ) உரிமதாரர்களுக்கும் மின் உற்பத்தி நிறுவனங்களுக்கும் இடையேயான பிரச்சனைகள் மீது தீர்ப்பு

வழங்கவும், எந்தவொரு பிரச்சனையையும் பொதுவர் தீர்ப்பிற்கு அனுப்பவும்;"

12. 2003 சட்டத்தின் பிரிவு 174 தற்போதைக்கு நடைமுறையில் உள்ள வேறு எந்த சட்டத்திலும் அல்லது 2003 சட்டத்தைத் தவிர வேறு எந்த சட்டத்தாலும் விளைவைக் கொண்ட எந்தவொரு ஆவணத்திலும் முரண்பாடான எதுவும் இருந்தபோதிலும், 2003 சட்டத்திற்கு மேலாதிக்க விளைவை வழங்குகிறது. பிரிவு 174 பின்வருமாறு கூறுகிறது :-

"174. மேலோங்கி நிற்கும் தன்மை:- பிரிவு 173 இல் வேறுவிதமாக வழங்கப்பட்டுள்ளதைத் தவிர, இந்தச் சட்டத்தின் விதிகள் தற்போதைக்கு நடைமுறையில் உள்ள வேறு எந்தச் சட்டத்திலோ அல்லது இந்தச் சட்டத்தைத் தவிர வேறு எந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நடைமுறைக்கு வரும் எந்தச் சட்டத்திலோ அவற்றிற்கு முரணானவையாக இருந்தாலும் செயல்படும்."

13. 1996 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 11 (6) இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட இரண்டாவது விண்ணப்பத்தில் 2003 சட்டத்தின் பிரிவு 86 (1) (எஃப்) ஐ சார்ந்து மேல்முறையீட்டாளர் ஆட்சேபனையை எழுப்ப முடியாது என்ற எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் சார்பாக எழுப்பப்பட்ட இரண்டாவது வாதத்தை நாங்கள் இப்போது குறிப்பிடுகிறோம், 1996 சட்டத்தின் பிரிவு 11 (6) இன் கீழ் முதல்

விண்ணப்பத்தில் அல்லது அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட பொதுவர்கள் முன்பு அதே ஆட்சேபனையை எழுப்பவில்லை. இந்த வாதம் உயர்நீதிமன்றத்தின் தனி நீதிபதியால் 30.11.2016 நாளிட்ட எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவில் கீழ்க்கண்டவாறு நிராகரிக்கப்பட்டது என்பது கவனிக்கத்தக்கது :-

"9. இந்த விண்ணப்பத்தின் நிலைக்கத்தக்கதன்மை குறித்து திரு மனோஜ் துபே எழுப்பிய அடிப்படை ஆட்சேபனை கையாளப்படாவிட்டால் நான் எனது கடமையில் இருந்து தவறிவிடுவேன். முந்தைய சுற்று வழக்குகளில், நிலைக்கத்தக்கதன்மை குறித்த ஆட்சேபனை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்ற காரணத்தால், இதுபோன்ற ஆட்சேபனைகளை முன்வைக்க எதிர்த்தரப்பினர் தடை செய்யப்பட மாட்டார்கள். தரப்பினர்களின் ஒப்புதலுடன் அதிகார வரம்பை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பது வழக்கமான சட்டம். ஒரு விண்ணப்பம்/ மனுவை விசாரிக்க ஒரு சட்டம் அதிகார வரம்பை வழங்கவில்லை என்றால், எந்த காரணத்திற்காகவும் மனுவை விசாரிக்க முடியாது. எனவே, முந்தைய சுற்று வழக்கில் அதாவது பொ.இ.எண்.76/2011 தரப்பினர் பொதுவர்களை நியமிப்பதற்கு ஒருமித்த கருத்தை எட்டியதால், இந்த விண்ணப்பமும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது என்று நான்

கருதவில்லை. 2003 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 174 இன் செயல்பாட்டின் காரணமாக, 1996 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் தற்போதைய விண்ணப்பம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்லவா என்பதை ஆராய்வதே சரியானது என்று நான் கருதுகிறேன்."

14. இதேபோன்ற பிரச்சினை மேற்படி இந்துஸ்தான் ஜிங்க் லிமிடெட் என்ற வழக்கில், இந்த நீதிமன்றத்தின் மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வின் முன் எழுப்பப்பட்டது, அங்கு 2003 சட்டத்தின் பிரிவு 86 (1) (எஃப்) இன் கீழ் மாநில மின்சார ஆணையத்தால் தரப்பினர்களின் ஒப்புதலுடன் ஒரு பொதுவர் நியமிக்கப்பட்டார். பின்னர், 1996 சட்டத்தின் பிரிவு 34 ன் கீழ் பொதுவர் தீர்ப்பு, வணிக நீதிமன்றத்தின் முன்பு எதிர்க்கப்பட்டது, மேலும் 1996 சட்டத்தின் பிரிவு 37 ன் கீழ் ஒரு மேல்முறையீட்டில் வணிக நீதிமன்றத்தின் முடிவு எதிர்க்கப்பட்டது, அங்கு மாநில மின்சார ஆணையத்திற்கு நடுவரை நியமிக்க அதிகாரம் இல்லை என்று கூறப்பட்டது, ஏனெனில் பிரிவு 86 (1) (எஃப்) என்பது உரிமதாரர்கள் மற்றும் உற்பத்தி நிறுவனங்களுக்கு இடையிலான தகராறுகளை மட்டுமே குறிக்கிறது, உரிமதாரர்கள் மற்றும் நுகர்வோர் அல்ல. இவ்வழக்கு இந்நீதிமன்றத்தை அடைந்தவுடன் பிரிவு 37, 1996 சட்டத்தின் படி ஒருதரப்பினர் அதிகரவரம்பு குறித்து ஒப்புதல் அளித்த பின்னர் அதுகுறித்து எதிர்ப்பு தெரிவிக்க இயலாது என்று வாதம் வைக்கப்பட்டது. நீதிமன்றத்தின் சார்பில் பேசிய மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ரோஹின்டன் எஃப் நாரிமன், உள்ளார்ந்த அதிகார வரம்பு இல்லாவிட்டால்,

மனுவை எந்த கட்டத்திலும் மற்றும் இணை நடவடிக்கைகளிலும் எடுக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டார். அதிகாரவரம்பு இல்லாமல் தீர்ப்பாணை ஒரு நீதிமன்றத்தால் பகரப்பட்டால் அத்தீர்ப்பானது சட்டபடி நிலைக்கத்தகக்கல்ல என்றும் மேலும், அவ்வாறு அதிகாரவரம்பு இல்லை என்னும் நிலைப்பாட்டினை எங்கு தேவைப்படுகிறதோ, எப்போது தேவைப்படுகிறதோ அந்த நிலைகளில் செயல்படுத்தலாம் என்ற நன்கு நிறுவப்பட்ட கோட்பாட்டை அவர் எடுத்துரைத்தார். அவ்வாறு அதிகாரவரம்பு இல்லாமல் கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பானது இருதரப்பினரின் ஒப்புதலை பெற்றாலும் கூட அது நிலைக்கத்தக்கதல்ல. இந்த கோட்பாடானது தற்போதைய வழக்கிற்கு பொருந்தும்.

15. இவ்வழக்கின் மேற்கூறிய தீர்முடிவின்படி, 1996 சட்டத்தின் பிரிவு 11 (6) இன் கீழ் ஒரு பொதுவரை நியமித்து உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவு நிலைக்கத்தக்கதல்ல. அதன்படி, மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து, பொ.இ. எண்.1/2005 இல் 30.11.2016 அன்று உயர்நீதிமன்றத்தாள் பிறப்பிக்கப்பட்ட எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவை நாங்கள் நீக்கறவு செய்கிறோம். எவ்வாறாயினும், சட்டத்தில் கிடைக்கக்கூடிய அத்தகைய தீர்வுகளை எடுத்துக்கொள்வதில் இது எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் சார்பில் வராது. எவ்வாறாயினும், மேல்முறையீட்டாளரின் தகுதி அல்லது ஆட்சேபனைகள் குறித்து நாங்கள் எந்த கருத்தையும் தெரிவிக்கவில்லை, இது

வலியுறுத்தப்பட்டால், பொருத்தமான நீதிமன்றத்தால் பரிசீலிக்கப்படும். செலவுத்தொகை குறித்த உத்தரவேதும் இல்லை.

16. விண்ணப்பங்கள் ஏதேனும் நிலுவையில் இருப்பின், அது தீர்வளிக்கப்படும்.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்பட்டது.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்து கொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல் முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்ற தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றறலுக்கும் செயற்படுத்துதலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்".